

3. Minister Finansów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami może określić rodzaje depozytów, które powinny być likwidowane przez właściwe jednostki centralne.

§ 13. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej uiszczają należność za przyjmowane depozyty w wysokości ceny, po jakiej są uprawnione do dokonywania zakupów tych samych lub podobnych artykułów.

2. Przy sprzedaży komisowej cena sprzedażna w komisie nie może być ustalona poniżej wartości depozytu (§ 12) wraz z doliczeniem pełnej prowizji komisowej.

§ 14. 1. O ile depozyty oddane do komis (§ 13 ust. 2) nie zostaną sprzedane w ciągu 3 miesięcy, prezydium właściwej rady narodowej może zarządzić ich sprzedaż w drodze licytacji.

2. Wartość depozytu sprzedanego z licytacji stanowi sumą uzyskana ze sprzedaży, po odliczeniu kosztów związanych z licytacją.

3. Zasady i tryb sprzedaży w drodze licytacji określi Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami Handlu Wewnętrznego oraz Finansów.

§ 15. Przepisy rozporządzenia niniejszego stosuje się odpowiednio do likwidacji rzeczy uznanych za porzucone w rozumieniu art. 61 prawa rzeczowego, a znajdujących się w posiadaniu instytucji wymienionych w art. 1, oraz przedmiotów przypadłych na rzecz Państwa, pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa (dow-

dów rzeczowych, towarów, których przestępstwo dotyczy, narzędzi przestępstwa itp.).

§ 16. Minister Finansów określa, jakie depozyty należy uważać za wartościowe, jak również zasady i tryb postępowania z depozytami wartościowymi oraz zasady i tryb ich szacowania i likwidacji.

§ 17. 1. Minister Obrony Narodowej i Minister Bezpieczeństwa Publicznego w porozumieniu z Ministrem Finansów określa zasady i tryb postępowania z przedmiotami stanowiącymi sprzęt i ekwipunek wojskowy oraz przedmiotami, których posiadanie wymaga zezwolenia organów administracji państwowej, jak również zasady i tryb ich szacowania i likwidacji.

2. Minister Obrony Narodowej i Minister Bezpieczeństwa Publicznego określają, do jakich przedmiotów stosuje się przepis ust. 1.

§ 18. 1. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów, właściwym ministrom i Prokuratorowi Generalnemu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Właściwi ministrowie wydadzą zarządzenia w celu zabezpieczenia pełnego i sprawnego przejmowania przez jednostki państwowe i spółdzielcze likwidowanych depozytów.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

186

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 września 1954 r.

w sprawie właściwości organów powołanych do przechowywania rzeczy znalezionych i poszukiwania osób uprawnionych do odbioru, zasad przechowywania rzeczy oraz sposobu poszukiwania osób uprawnionych do odbioru.

Na podstawie art. 66 prawa rzeczowego zarządza się, co następuje:

§ 1. Organami powołanymi w myśl art. 64 § 1 prawa rzeczowego do przechowywania rzeczy znalezionych oraz do poszukiwania osób uprawnionych do odbioru tych rzeczy są:

- 1) prezydium powiatowych (miejskich) rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi), na terenie których rzecz została znaleziona,
- 2) dla rzeczy znalezionych w urządzeniach komunikacji publicznej — kierownicy tych urządzeń wymienieni w § 3, zwani w dalszym ciągu „organami przechowującymi”.

§ 2. Przez urządzenia komunikacji publicznej rozumie się:

- 1) w komunikacji kolejowej — pociągi, stacje i tory,
- 2) w komunikacji wodnej — statki i przystanie,
- 3) w komunikacji powietrznej — statki powietrzne i porty lotnicze,
- 4) w komunikacji samochodowej i miejskiej — pojazdy mechaniczne, wozy, pociągi i stacje.

§ 3. Za kierowników urządzeń komunikacji publicznej uważa się:

- 1) w komunikacji kolejowej — kierowników (zawia-dowców) stacji,
- 2) w komunikacji wodnej — kierowników przystani,

3) w komunikacji powietrznej — kierowników (zawia-dowców) portów lotniczych,

4) w komunikacji samochodowej i miejskiej — kierowników stacji (dworców), zajezdni, ekspedycji lub dyrekcji.

§ 4. 1. Znalazca rzeczy zgubionej obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić osobę uprawnioną do odbioru rzeczy. Jeżeli znalazca nie wie, kto jest uprawniony, albo nie zna miejsca zamieszkania osoby uprawnionej, obowiązany jest niezwłocznie oddać rzecz organowi przechowującemu.

2. Znalazca może jednak przekazać rzecz prezydium najbliższej gminnej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej lub jeżeli chodzi o rzeczy znalezione w urządzeniach komunikacji publicznej znajdujących się w ruchu — personelowi obsługującemu te urządzenia.

3. Gdy ze względu na właściwość rzeczy dostarczenie jej jest niemożliwe albo połączone z niebezpieczeństwem lub nadmiernymi kosztami, znalazca może ograniczyć się do wskazania właściwemu organowi miejsca, w którym rzecz się znajduje.

§ 5. 1. Jeżeli cechy zewnętrzne znalezionej rzeczy lub umieszczone na niej znaki wskazują, że stanowi ona sprzęt lub ekwipunek wojskowy, lub jeżeli posiadanie rzeczy wymaga szczególnego zezwolenia organów administracji państwowej (broń, amunicja, materiały wybuchowe, aparatury radiowe nadawcze itp.), do czynności

wymienionych w § 1 właściwe są w miejsce organów przechowujących powiatowe (miejskie) urzędy bezpieczeństwa publicznego, a w miejsce prezydiów gminnych rad narodowych — najbliższe posterunki Milicji Obywatelskiej.

2. Organy przechowujące oraz prezydium gminnych (miejskich dzielnicowych) rad narodowych w przypadku przyjęcia rzeczy określonej w ust. 1 przekazują tę rzecz niezwłocznie właściwemu urzędowi bezpieczeństwa publicznego lub posterunkowi Milicji Obywatelskiej.

3. Przepisy ustępów poprzedzających stosuje się odpowiednio do znalezionych dokumentów wojskowych (legitymacje, książeczki, zaświadczenia wojskowe, karty powołania itp.) oraz dowodów osobistych.

§ 6. 1. Prezydium gminnych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych, które przyjęły rzecz znalezioną, obowiązane są w razie niezgłoszenia się uprawnionego do odbioru przekazać rzecz po upływie jednego miesiąca, licząc od daty znalezienia, właściwemu organowi przechowującemu.

2. Personel będących w ruchu urzędów komunikacyjnych przyjmujący rzecz znalezioną obowiązany jest najpóźniej z chwilą zakończenia służby w danym dniu przekazać rzecz organowi przechowującemu.

§ 7. 1. Przyjmujący rzecz obowiązany jest wydać znalazcy potwierdzenie odbioru, w którym powinien wymienić osobę znalazcy i jego adres, określić dokładnie przyjmowany przedmiot oraz zanotować okoliczności, mogące przyczynić się do odszukania osoby uprawnionej do odbioru, a zwłaszcza odnoszące się do czasu i miejsca znalezienia.

2. Odpis poświadczenia powinien zostać podpisany przez znalazcę.

§ 8. Znalazca, który żąda znaleźnego, obowiązany jest to zaznaczyć przy oddaniu rzeczy, o czym należy uczynić wzmiankę w potwierdzeniu odbioru (§ 7).

§ 9. Organy przechowujące obowiązane są prowadzić ewidencję rzeczy znalezionych według zasad ustalonych przez Ministra Finansów.

§ 10. Sumy pieniężne oraz przedmioty wartościowe powinny być przechowywane według zasad ustalonych przez Ministra Finansów.

§ 11. Organ przechowujący obowiązany jest w swej siedzibie w miejscu widocznym umieścić tablicę informacyjną o godzinach urzędowania placówki powołanej do przyjmowania i przechowywania rzeczy znalezionych.

§ 12. Organ przechowujący obowiązany jest do udzielania wyjaśnień osobom zgłaszającym prawa do rzeczy znalezionej.

§ 13. Organ przechowujący, o ile nazwisko i miejsce zamieszkania osoby uprawnionej do odbioru rzeczy są znane, obowiązany jest natychmiast po przyjęciu rzeczy wezwać tę osobę do odbioru, pod rygorem skutków przewidzianych w dekreście z dnia 18 września 1954 r. o likwidacji nie podjętych depozytów i nie odebranych rzeczy (Dz. U. Nr 41, poz. 184).

§ 14. Organ przechowujący powinien podjąć poszukiwania osoby uprawnionej do odbioru nie wyłączając ogłoszeń w dziennikach, o ile chodzi o rzeczy szczególnej wartości lub jeżeli to jest potrzebne ze względu na właściwości rzeczy oraz okoliczności, w jakich została znaleziona.

§ 15. Koszty przechowania i sprzedaży rzeczy, utrzymania jej w należytych stanie oraz poszukiwania osoby uprawnionej i znaleźne obciążają uprawnionego do odbioru.

§ 16. Organ przechowujący nie może wydać rzeczy przed zapłatą kosztów wymienionych w paragrafie poprzednim.

§ 17. Wydanie rzeczy, której posiadanie wymaga zezwolenia organu administracji państwowej, może nastąpić dopiero po przedłożeniu takiego zezwolenia przez osobę uprawnioną do odbioru.

§ 18. Prezes Rady Ministrów wyda szczegółowe przepisy o sposobie przechowywania rzeczy znalezionych.

§ 19. Tracą moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 sierpnia 1948 r. o właściwości władz, powołanych do przechowywania rzeczy znalezionych i do poszukiwania osób uprawnionych do odbioru tych rzeczy, jako też o sposobie poszukiwań (Dz. U. Nr 41, poz. 303) i rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji w sprawie właściwości władz powołanych do przechowywania rzeczy znalezionych w urzędzeniach komunikacji publicznej oraz do poszukiwania osób uprawnionych do odbioru tych rzeczy, jako też o sposobie poszukiwań (Dz. U. Nr 54, poz. 428).

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: **J. Cyrankiewicz**

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Bracka 20a, w punktach sprzedaży: w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, pl. 3 Krzyży 12, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127 w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Rzeszowie, Stalinogrodzie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Stalina 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów Warszawa ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3